

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An fur relinquens ostium domûs, in qua furatus est, apertum
teneatur etiam ad compensandum damnum datum ab alio fure, qui
reperiens ostium apertum, domum & ipse ingreditur, & furatur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

tum, & per accidens, nec iustitia obliget ad præcavenda pericula adeo remota, & non prævisa.

Quòd si in posito casu Clepander ingrederetur Caji domum ad furandum vestes, aliaque, & præter intentionem incenderet domum, & sic etiam vestes conburerentur, quas furari volebat, neque tunc pretium vestium restituere teneretur; quia obligatio restituendi valorem rei furtivæ pereuntis apud furem oritur ex furto in effectu posito; non autem ex affectu furandi, quia quamdiu furtum non est commissum cum effectu, non est illata injuria cum effectu circa rem illam, sed solum in affectu, quod non sufficit ad inducendam obligationem restituendi.

Quòd si vestes quidem apprehendisset, sed tamen eas aliò non deportasset, sed dum alia simul accipere tentat, ortò incendiò, etiam illæ conburerentur, eo invito, adhuc non obligaretur vestium pretium restituere, quia hæc sua acceptio non fuisset causa efficax damni, hoc ipso, quòd eodem modo fuissent conburendæ, quamvis non attigisset; quoties autem res furtiva perit apud furem eodem modo peritura apud Dominum, per se non datur obligatio restituendi.

57 Ad 2. Q. Dicendum est in po-

sito casu Clepandrum ostium domus apertum relinquentem obligari ad resarcienda damna etiam ab alio fure illata. Ita Lugo l. c. Dicastill, n. 70. Tambur l. 6. c. 4. §. 2. Sporer tr. 4. c. 2. n. 193. la Croix l. 3. p. 2. n. 169. aliaque. Ratio sumitur ex regula communiter recepta, quòd scilicet dans operam rei illicitæ non teneatur ad compensandum damnum, quando illius actio propter periculum damni inferendi non est prohibita ex debito iustitiæ, sed est duntaxat contra aliam virtutem, nec ullo modo prævideatur damnum inde per accidens oriturum, ut si v. g. die festo labores, & hac occasione præter tuam intentionem, accenso igne, conburantur alienæ segetes. Econtra verò dari obligationem compensandi damnum tunc, quando actio propter tale periculum est contra iustitiam, seu contra jus alterius, quod habet, ne talis actio ponatur. Atqui actio Clepandri effringendi fores, ostiumque aperiendi, atque illud apertum relinquendi, ut alii ingredi possint, est contra iustitiam, seu jus Caji, quod habebat ad conservationem rei suæ in domo sua clausæ, propter periculum, cui rem familiarem exposuit, & quidem proximum, ac per se, quia occasio ostii aperti de se est allectiva furis ad furandum; atque adeo obligabitur ex delicto formaliter commisso etiam in ordine ad illam cir-

circumstantiam, & periculum illius damni ad illud inde ortum compensandum.

- 58 Ad 3. Q. Notandum, sciendumque est, præscindendo à speciali contractu, & legis aut Judicis dispositione, duas duntaxat esse radices seu titulos restitutionis, ut tenet communissima TT. cum S. Th. 2. 2. q. 62. a. 6. & 7. Prima est *res accepta*. Secunda, *injusta acceptatio*.

Ex radice, seu titulo *rei acceptæ* restituere obligatur quicumque rem alienam possidet, ac retinet, etiam sine sua culpa formali, sive dein res extet in se, sive in æquivalenti, in quantum scilicet factus est inde ditior, & quidem per se tenetur rem restituere, quamprimum intelligit, esse alienam; quod si tunc eam omnino restituere nollet, non tantum ex re accepta, sed etiam ex titulo *injustæ* acceptationis reddere teneretur, tanquam injustus possessor.

Ex radice, seu titulo *injustæ* acceptationis ad restitutionem tenetur quisquis alterum voluntariè, & per culpam, seu injuriam formalem damnificavit, etsi inde non sit factus locupletior, imò etsi ipse damnum inde passus esset, ut si v. g. meam domum incedendo, tua quoque vicina domus confrastrasset; & hic quoque titulus

fundatur in ipso jure naturæ dicente: quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris, & si aliàs hic titulus non fundaret obligationem restitutionis, via panderetur innumeris fraudibus & furtis, rebusque humanis pessimè consultum foret, nec humana Societas, & Respublica satis conservari possent.

Ex his patet, graviolem esse obligationem restituendi ex *injusta* acceptatione, quàm ex re accepta; ex hac enim non teneris, nisi res apud te formaliter extet, vel æquivalenter, in quantum factus es ditior, ut dictum est, adeoque si res aliena casu, aliove modo destructa fuerit, vel perierit absque tuo lucro, aut culpa, ad nihil teneris. Contrà verò ex *injusta* acceptatione teneris, quamvis res nullo modo extet, nullumque commodum, sed potiùs damnum inde retuleris, & insuper teneris omnia damna inde secuta relarcire,

Porro ad contrahendam obligationem restituendi ex titulo *injustæ* læsionis duo sunt necessaria, scilicet ut damnum illatum sit, & ut sit illatum contra justitiam, sive per injuriam, non autem contra alias virtutes: Unde qui non succurrit proximo indigenti, quando tenetur, non dando v. g. Eleemosynam, peccat quidem,